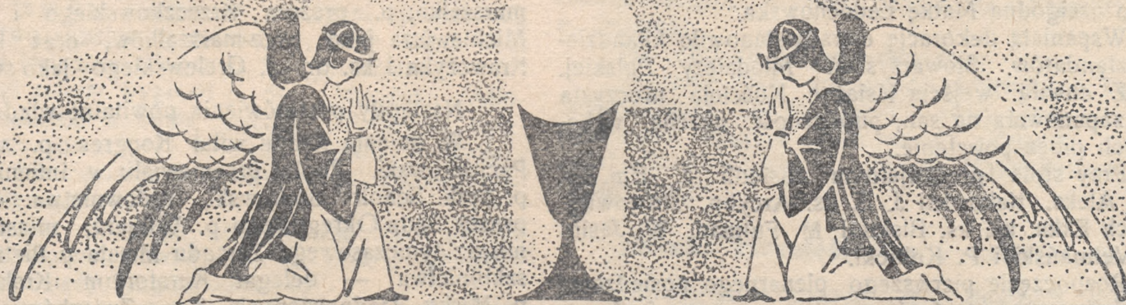
Radom, 28 czerwca 1932 r. — III-ci Dzień Kongresu Nr. 6.

WIADOMOŚCI KONGRESOWE

ORGAN PIERWSZEGO KONGRESU EUCHARYSTYCZNEGO DIECEZJI SANDOMIERSKIEJ

W HOŁDZIE JEZUSOWI UTAJONEMU

Przez ulice naszego miasta, otoczony orszakiem wiernego ludu, idzie Chrystus — Tryumfator, Chrystus — Król. Przed nim zginają swe kolana zarówno możni tego świata, wielcy dostojnicy, jak ubodzy prostaczkowie; przed Nim chylą się w pokorze głowy, ku Niemu wznoszą się rozpromienione radością i nadzieją oczy, na Jego cześć wyrywa się z piersi wielotysięcznych rzesz okrzyk zachwytu i uwielbienia: „Tobie cześć, chwała, nasz wieczny Panie!"

Umilkł gwar i zgiełk życia codziennego, ucichły namiętności, wielka cisza i ukojenie spłynęły w serca ludzkie z wyżyn złocistej monstrancji. Obecność Chrystusa Eucharystycznego czujemy niemal dotykalnie, całem jestestwem naszem doznajemy, że choć niewidzialny, On tu jest między nami żywy z bóstwem swem, Duszą i Ciałem Swem Przenajświętszem.

Potrzykroć święty Pan nieba i ziemi, przed Którego obliczem drżą aniołowie, uniżył Swój Majestat i, mimo wielkiej niegodności naszej, mimo mnogich i ciężkich nieprawości naszych, raczył stanąć pośród nas. Nie przyszedł sądzić, —lecz zbawiać, nie karać, lecz błogosławić, podnieść ku sobie, łaskę i miłosierdzie nam okazać.

Ośmieleni Twoją dobrocią, Panie Jezu w Eucharystji ukryty, wybiegliśmy z domów naszych na Twe spotkanie, śpieszymy stanąć przy boku Twoim z całą naszą wiarą i ufnością, na jakie nas stać.

Oto nas masz korzących się Tobie, Synu Boga żywego!

Spójrz miłościwie na łzy skruchy i żalu za grzechy nasze!

Obmyj nas we Krwi Twej Przenajświętszej ze wszelkiej zmazy, a uczyń nas godnymi stać się uczniami Twoimi!

Ty, o Panie! czytasz w sercach naszych, jak w otwartej księdze, i widzisz w nich pragnienie, by odtąd już nigdy nie oddalać się od Ciebie.

Uczyń nas więc Twoją własnością!
Ożyw wiarę naszą!
Pomnóż nadzieję naszą!

Rozpal w nas ogień miłości Twej, któryby wyniszczył w nas wszelkie niegodne przywiązanie ziemskie, a gorzał jedynie dla Ciebie!

Obejmij w Twe posiadanie nas samych, rodziny nasze, całą ojczyznę naszą, wyrwij z serc naszych uczucia gniewu i zawziętości, które umniejszają miłość braterską, rządź, kieruj całem życiem naszem.

Niech wszystko w Polsce oddycha Twoją miłością, by naród nasz, który niegdyś nosił zaszczytne miano przedmurza chrześcijaństwa, przodował dziś innym w wierności Tobie i pełnieniu Twych świętych przykazań.

Uroczyste otwarcie Kongresu

Kongres Eucharystyczny w Radomiu został otwarty!

O godz. 15 min. 30 zakołysały się dzwony kościołów radomskich, głosząc Ziemi Sandomierskiej i Polsce całej zbożną wieść, że upragniona chwila wielkiego święta nadeszła. Zabiły wzruszoniem i radosną trwogą oczekiwania serca wiernych.

W kościele Marjackim J. E. ks. Biskup Ordyn. Włodzimierz Jasiński odprawił nabożeństwo; podniosłe kazanie wygłosił J. E. ks. Biskup Marjan Fulman z Lublina.

Po nabożeństwie udano się na pierwsze plenarne posiedzenie Kongresu.

Wielki plac przy ul. Żelaznej zaległy tłumy, hala kongresowa wypełniła się po brzegi. W lożach zajęli miejsca przedstawiciele władz z p. wojewodą

Paciorkowskim ua czele, w pierwszych rzędąch krzeseł przedstawiciele organizacyj społecznych, urzędów, przedstawiciele miejscowego społeczeństwa, oraz dostojni goście duchowni i świeccy. Z pośród przybyłych na Kongres z prawdziwem wzruszeniem witano czcigodną Matkę Ledóchowską.

Wspaniałą dekorację estrady stanowiło kilkadziesiąt sztandarów Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej.

Z chwilą wejścia Książąt Kościoła uroczysta cisza zapanowała na sali, publiczność uczciła wchodzących przez powstanie.

Przy stole prezydjalnym zasiedli J. Em. ks. Kard. Aleks. Kakowski J. E. ks. Arcybp. Nowowiejski, Ich Ekks. ks. ks. Biskupi M. Fulman, W. Jasiński, Wetmański i P. Kubicki.

Rozpoczęcie pierwszego plenarnego posiedzenia obwieściła uroczysta fanfara wykonana przez fanfarzystów orkiestry 72 pp., poczem orkiestra wojskowa tegoż pułku łącznie z chórem kongresowym wykonała Hymn Kongresowy ks. prof. H. Błasikiewicza pod batutą autora.

J. E. ks. Biskup Włodzimierz Jasiński otworzył I Kongres Eucharystyczny Diecezji Sandomierskiej. W gorących słowach witał J. E. ks. Kardynała, Ich Ekscelencje ks. ks. Biskupów, p. wojewodę, przedstawicieli władz, wojska, urzędów, organizacyj, całe duchowieństwo i wszystkich wiernych. Ks. D. Ściskała sekretarz generalny Kongresu odczytał list pasterski Ojca św., oraz list Nuncjusza apostolskiego J. E. ks. Arcybiskupa F. Marmaggiego.

Następnie odczytał tekst depesz wysyłanych w imieniu Kongresu przez J. E. ks. Biskupa Jasińskiego do Ojca św., do P. Prezydenta Rzeczypospolitej, do J. E. Nuncjusza Apostolskiego, do p. Marszałka Piłsudskiego, do J. Em. ks. Kardynała A. Hlonda i do p. Prezesa Rady Ministrów.

Przy odczytywaniu depesz orkiestra odegrała hymn papieski i państwowy.

Po przemówieniu przewodniczącego komitetu wykonawczego p. dyr. Mickiewicza powołano do Prezydjum p. Szambelana pap. Jelskiego jako marszałka, p. prezesa Krzeczkowskiego i p. dyr. Mickiewicza jako wice-marszałków, oraz ks. prof. Krawczyka i ks. dr. J. Grelewskiego jako sekretarzy.

Nastąpiły przemówienia powitalne władz i gości.

W imieniu Rządu witał Kongres p. wojewoda Paciorkowski. Zkolei przemawiali: w imieniu wojska p. ppłk. Scholce Srokowski, sądownictwa — wiceprezes Sądu Okręgowego p. Wikiera, miasta — komisarz tymczasowego Zarządu Miasta p. Pietrusiewicz, szkolnictwa — delegat Kuratorjum Krakowskiego p. Misky, Zjednoczonych Kat. Związków Polek — Rzepecka z Poznania, ziemian — Szambelon pap. p. J. Karski, komisji porozumiewawczej Stow. Kobiecych — p. dyr. Wroncka, rzemieślników — p. S. Ojrowski, robotników — p. Ozimek, włościaństwa — p. Kozdrach z parafji Kowala, Stow. Młodzieży Polskiej żeńskiej — p. Kwietniówna z Przytyka, Stow. Młodzieży Polskiej męskiej — p. Luboń z Przysuchy.

Wszystkie przemówienia przyjmowane były entuzjastycznie oklaskami.

O. Jan Rostworowski T. J. wygłosił referat na temat „Rzeczywista obecność Chrystusa Pana w Najświętszym Sakramencie“.

Przecudowne, natchnione słowa mówcy wywarły głębokie wrażenie.

Na zakończenie chór kongresowy pod dyr. p. Dalewskiego przy akompanjamencie organu wykonał „Ojczyznę“ Nowowiejskiego, poczem wszyscy wspólnie na wezwanie swego Pasterza odmówili „Wierzę w Boga“.

Obrady Kongresowe

Młodzież pozaszkolna.

W honorowej loży zasiedli Arcypasterze J. E. Ks. Biskup Marjan Fulman i J. E. Ks. Bp. Radoński. Po odmówieniu wspólnej modlitwy ks. prob. Kosiński zagajając zebranie powitał Najdostojniejszych Arcypasterzy i gości z Poznania, Warszawy i in. miejscowości. Następnie wszyscy zebrani odśpiewali hymn S. M. P. i orkiestra Dyr. Kolejowej odegrała Rotę Nowowiejskiego. Z pomiędzy delegatów pięknie przemówiła imieniem Związku Polek p. Rzepecka z Poznania. Podniosłe przemówienie do młodzieży wygłosił J. E. Ks. Bp. Radoński.

Referaty ks. dyr. Marjana Gniazdowskiego z Warszawy p. t. „Chrystus Eucharystyczny żąda od młodzieży męstwa i ofiary“ — ks. prałata Leopolda Biłko z Poznania p. t. „Stosunek młodych do ludzi starszych“ — i prof. St. Gołąba p. t „Młodzież skupiona koło Eucharystji zadatkiem potęgi Kościoła i państwa“ — były bardzo rzęsiście oklaskiwane przez zebraną licznie na sali żeńską i męską młodzież, zorganizowaną karnie w S. M. P.

W związku z pierwszym Kongresem Eucharystycznym w Radomiu, odbywa się imponujący zlot katolickiej młodzieży pozaszkolnej z terenu diecezji sandomierskiej. Pomimo ciężkich finansowych warunków przybywa imponująca ilość, bo przeszło 4.000 druchen i druhów z poszczególnych Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej. Należy zaznaczyć, że wymieniona młodzież przybywa w 95 proc. pieszo, pokonując odległości od 10 do 180 klm., co niewątpliwie świadczy o dużem wyrobieniu organizacyjnem młodzieży katolickiej. Wspaniałe uroczystości zlotowe rozpoczęły się po Mszy św., odprawionej przez J. E. ks. arcybiskupa Nowowiejskiego. Bezpośrednio po Mszy św. odbyła się imponujaca defilada 90 przeszło sztandarów oraz przeszło 4 000 młodzieży. Następnie w hali kongresowej odbyło się uroczyste zagajenie akademji jako sekcji młodzieży pozaszkolnej.

Narady misyjne.

Obrady sekcji zagaił przewodniczący sekcji ks. prałat S Puławski, powołując następnie do prezydjum szereg wybitnych osobistości.

Po ukonstytuowaniu się prezydjum p. kurator Ingnacy Stuwe wygłosił wspaniały referat na temat Kalwarja tabernakulum i misje, a po nim w zastępstwie ks. prałata Bajerowicza wygłosił ks. prof. M. Łagocki referat p t. „Dlaczego powinniśmy popierać misje zagraniczne“.

Na zakończenie przyjęto szereg rezolucyj zakończonych okrzykiem na cześć Ojca św. Obrady zakończył serdecznem przemówieniem ks. prałat A. Wróblewski z Rzymu.

W obradach wzięło udział z górą 1000 osób, wszystkich cechował uroczysty nastrój.

Młodzież szkół średnich.

Sekcja młodzieży szkół średnich obradowała w sali kina „Znicz". Zebranie zagaił ks. prałat Gierycz. Referat wygłosił ks. kan. Kalinowski p. t. „Młodzież a kult Eucharystji".

W swym referacie prelegent przedstawił posłannictwo apostolskie młodzieży. która winna iść naprzód z imieniem Chrystusa i Jego hasłami.

Drugi referat wygłosił p. dyr. Maciński „Młodzieniec katolicki w dobie obecnej". Prelegent opierając się na poważnych źródłach Ojców Kościoła i myślicieli, jak Foerster zestawił młodzieńca dawniejszego z dzisiejszym.

W czasie drugiego referatu zaszczycił obrady młodzieży swą obecnością J. E. ks. Biskup Jasiński i udzielił młodzieży błogosławieństwa.

Obrady prowadzone były w nastroju podniosłym jak przystało na Kongres Eucharystyczny.

Młodzież szkół powszechnych.

W sali kolejowej w Rynku o godz. 11 odbyło się zebranie sekcji młodzieży szkół powszechnych. Zaszczycili je swoją obecnością J. E. ks. Biskup Tymieniecki i J. E. ks. Biskup Radoński.

Zebranie rozpoczęto wspólną modlitwą.

Przewodniczący sekcji ks. prof. St. Lizikiewicz powołał do prezydjum p. inspektora Chlewskiego, p. Rzeszowską, p. Grzybowską, p. Filipczaka i p. Paluszyńskiego.

Posiedzenie zagaił przewodniczący ks. Lizikiewicz, zwracając się w serdecznych słowach do licznie zebranej młodzieży. Zaznaczył, że Pasterz nasz ks. Biskup Jasiński specjalną opieką otacza młodzież, pragnąc dać jej wychowaniu podstawy prawdziwie katolickie, tak niezmiernie ważne w obecnej dobie.

Referaty wygłosili ks. prof. Stefan Biskupski z Włocławka na temat: „Pan Jezus a dzieci", oraz p. Marja Czeska-Mączyńska z Żywca na temat: „Młody kalik".

Przewodniczący ks. Lizikiewicz w któtkiem przemówieniu zwrócił się do dzieci z gorącym apelem, aby zachowały w sercu i pamięci usłyszane słowa i starały się w czyn je wprowadzić. Następnie zamknął zebranie, dziękując serdecznie szanownym prelegentom za wygłoszenie referatów, oraz wszystkim obecnym za przybycie.

Na zakończenie orkiestra odegrała hymny kongresowy i państwowy.

Obrady inteligencji

Zebranie Sekcji odbyło się o godz. 10-ej w sali Sejmiku.

Zaszczycili je swoją obecnością J. Em. ks. kard. A. Kakowski, J. E. ks. arcybp Nowowiejski, J. E. ks. biskup Wł. Jasiński, J. E. ks. biskup P. Kubicki, J. E. ks. biskup Wetmański i J. E. ks. biskup Tomczak.

Obrady rozpoczęto odmówieniem wspólnej modlitwy. Przewodniczący ks. kan. Leon Sobierajski otworzył zebranie, powołując do prezydjum ks. prałata Kasprzyckiego. p. M. Gajewską delegatkę Radom. Koła Ziemianek, p. hr. Wł. Tarnowskiego, oraz p. J. Markowską na sekretarza.

Ks dr. Marjan Morawski, T. J. z Lublina wygłosił przepiękny, głęboki referat p. t. „Eucharystja w życiu inteligentnego człowieka".

Drugi referat: „Bankructwo ducha i niewiara przyczyną kryzysu światowego", niezwykle ciekawy i aktualny, wygłosił p. inż. Lech Rościszewski z Kielc.

Po referatach nastąpiły krótkie przemówienia. ks prał, Kasprzyckiego, p. Z. Czarnockiej, p. inż. Skibijewskiego, p. inż. Szałowicza i Szambel. pap. p. Jelskiego.

Na zebraniu przyjęto rezolucje.

Zebranie sekcji inteligencji uświetnił chór Państw. Semin. Naucz. Żeńsk. „Pieśń", który pod dyr. p. B. Egiejmana wykonał „Ave verum" Mozarta, „Ojcze nasz" St. Moniuszki i „Gaude Mater Polonia" G. Gorczyckiego.

Narady rzemieślnicze i robotnicze.

Obrady stowarzyszeń rzemieślniczych otworzył ks. kan. W. Wodecki powołując do prezydjum delegatów stowarzyszeń rzemieślniczych, poczem zamiast referatu: „Postulaty katolickie w sprawie społecznej" który miał wygłosić ks. red. J. Piwowarczyk, piękne przemówienie wygłosił ks. kanonik o znaczeniu i doniosłości stowarzyszeń rzemieślniczych.

Po przemówieniu otworzono dyskusję, w której zabierali głos zebrani, wyrażając w swych przemówieniach ubolewanie z powodu upadku rzemiosła spowodowanego ogólnym kryzysem gospodarczym kraju i wyrobami zagranicznemi, któremi cudzoziemcy zalewają nasze rynki krajowe.

Następnie uchwalono i przyjęto rezolucję ks. kan. Wodeckiego w sprawie:

a) apelu do społeczeństwa w celu popierania rzemiosła polsko katolickiego.

b) utworzenia patronatów w stow. rzemieślniczych, któreby kierowały sprawami duchowemi stowarzyszeń rzemieślniczych.

Po wyczerpaniu porządku obrad p Piotrowski w imieniu wszystkich zebranych wyraził podziękowanie ks. kanonikowi Wodeckiemu za pracę i uznanie jakiem darzy stowarzyszenia rzemieślnicze.

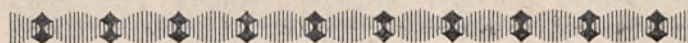
* * *

Obrady Sekcji Robotn. Chrześcijańskich odbywały się w teatrze „Rozmaitości". Przewodniczył ks. prałat Ręczapski. Wobec tłumnie zebranych uczestników p. Spasiński z Warszawy, wygłosił referat p. t. „Eucharystja, a walka klas", w którym zobrazował przyczyny dzisiejszego nieżyczliwego wzajemnego stosunku pracodawcy i pracowników. Pojednawcą będzie Chrystus Eucharystyczny, który jest źródłem pokoju i miłości, pełne ducha Bożego słowa prelegenta, głęboko wzruszyły słuchaczy.

Posiedzenie urozmaiciły produkcje wokalne chóru Sem. Duch. i orkiestry.

Narady Kobiet Katolickich.

Sekcja ta obradowała pod przewodnictwem ks. prob. Muszalskiego. Wygłoszono dwa referaty: „Msza św. — to służba Boża" — ks. prof. A. Sobczyński z Kielc i „Posłannictwo niewiast katolickich" p. Z. Rzepeckiej z Poznania. Na zakończenie uchwalono rezolucję, zawierającą szereg ważnych uchwał co do życia i zadania kobiety katolickiej.

Sekcja mężczyzn katolickich.

Obrady sekcji mężczyzn katolickich zostały otwarte w sali kina „Corso" o godzinie 12-ej przez przewodniczącego sekcji Ks. Kanonika A. Popkiewicza. Po ukonstytuowaniu się prezydjum sekcji wszyscy zebrani odmówili „Wierzę w Boga".

Pierwszy referat „Komunja Św. jako lekarstwo w zmaganiach się dzisiejszych prądów w społeczeństwie" wygłosił Ks. dyr. Stanisław Wojsa z Włocławka. Prelegent zobrazował przeżywany okres, oraz troski i cierpienia ludzkości, wykazał, że naprawa musi być rozpoczęta od naszych dusz, że uzależniona jest od naszego czynnego życia religijnego, że jedynem źródłem i środkiem uzdrowienia może być Komunja Święta.

Referat, wygłoszony prawie cały z pamięci, w pięknej, a jednocześnie przystępnej formie, wywarł na zebranych silne wrażenie i był bardzo gorąco przyjęty przez zgromadzonych.

Drugi referat: „Znaczenie organizacyj społecznych i religijnych" wygłosił p. Tadeusz Błażejewicz z Warszawy. Prelegent dał szereg przykładów, na których wykazał, że obecnie szerzone hasła i programy wywrotowe są następstwem zerwania z życiem religijnem, z zasadami wiary rzymsko-katolickiej i zmierzają w istocie rzeczy do cofnięcia ludzkości wstecz, ponadto, że programy i dążenia te są przeciwne naturze ludzkiej. Następnie prelegent podkreślił, że obóz, zwalczający Kościół i wiarę rzymsko katolicką jest dobrze zorganizowany, z tego zaś wyprowadził wnioski co do konieczności zorganizowania się również katolików, wykazując przytem na całym szeregu przykładów, że jedynie katolicy zorganizowani będą mogli sprostać wymogom i zadaniom, jakie przed nlemi stoją

Referat p. Błażejewicza znalazł żywy oddźwięk na sali wśród zebranych, mówcy z pośrród zgromadzonych pp. Zieliński i Kosmala z Ostrowca, oraz p. Adam Cieśla z Sienna, gorąco nawoływali do organizowania się katolików, wykazując w swoich przemówieniach konieczność i niezbędność istnienia i rozwijania się organizacyj katolickich.

Przewodniczący Ks. kan. Popkiewicz wezwał gorąco zebranych, by stawiennictwo ich na Kongres Eucharystyczny było początkiem ich wzmożonej działalności w duchu katolickim i by wszyscy mężczyźni katolicy na terenie całej naszej diecezji zorganizowali się w związkach mężczyzn katolickich i by tworzyli takie zwarte szeregi, jak to ma miejsce z młodzieżą.

Jako wynik referatów i przemówienia przewodniczącego sekcji, prezydjum zgłosiło szereg rezolucyj, które jednogłośnie zostały przyjęte.

Na zakończenie zgromadzeni na wniosek Ks. Kanonika A. Popkiewicza wyrazili hołd i wdzięczność Pasterzowi Djecezji J. E. Ks. Biskupowi Jasińskiemu za zwołanie Kongresu Eucharestycznego i poniesione przy tem dziele trudy.

Krucjaty Eucharystycznej

Nabożeństwo w kościele św. Trójcy o g. 9.30 odprawił ks. prałat W Burakowski w asyście kapłanów i alumnów Sem. Duch.; kazanie wygłosił ks. prefekt K Grelewski. O g. 10.30 dzieci należące do Krucjaty, Kółka Teresek i Dzieciętwo Jezus przeszły na salę ośrodka wychowania fizycznego przy ul. Malczewskiego, gdzie pod przewodnictwem ks. prob. Szubstarskiego odbyły się obrady.

Referaty wygłosili: matka Ledóchowska z Pniew „Dlaczego należę do Krucjaty?" i ojciec Józef Bok T. J. O św. Tarsycjuszu"

Obrady zaszczycili swą obecnością J. Em ks. kardynał Kakowski, J. Eks ks. biskup Jasiński i ks. prałat Ściskała.

Zgłoszono w imieniu dzieci szereg rezolucyj, z zapałem przez młodocianych uczestników przyjętych. Końcową część uroczystości stanowił obrazek kongresowy szkoły żeńskiej im. Kościuszki p. t.: „Chrystus Eucharystyczny" i odśpiewanie pieśni: „My chcemy Boga".

I-szy Kongres Eucharystyczny

Diecezji Sandomierskiej i jego znaczenie.

Odczyt, który będzie wygłoszony w dniu dzisiejszym przez radjo

Kongresy Eucharystyczne czyli zjazdy katolików ku czci Najświętszego Sakramentu, obejmujące większy lub mniejszy zakres, datują się stosunkowo od niedawna, bo pierwszy taki Kongres odbył się dopiero przed 51 laty staraniem Marji Tamisier, gorącej czcicielki Chrystusa Pana w Najświętszym Sakramencie. Kongres odbył się w mieście francuskiem Lille, ale, dzięki poparciu kardynała Marmilloda i biskupa de Segur odrazu przyjął charakter międzynarodowy. Zwołujący ten Kongres dostojnicy kościelni byli zdania, że „ponieważ zło grożące Kościołowi jest powszechne, dlatego ten pierwszy Kongres winien mieć charakter międzynarodowy, powszechny".

Od tego czasu Eucharystyczne Kongresy międzynarodowe przyjęły charakter stały. Pierwszych 14 kongresów odbyło się przeważnie na ziemi francuskiej lub belgijskiej. następnie w innych krajach Europy, aż wreszcie w 1910 r. przeniesiono uroczystości kongresowe na drugą półkulę do Montrealu

Po wielkiej wojnie Kongresy Eucharystyczne stały się uroczystościami ogólnoświatowemi. Przenoszą się z jednej strony świata do drugiej z Ameryki, (Chicago 1926) do Australji (Sydnej 1928), następnie do (Kartaginy) 1930 r.), a w roku bieżącym zwołano 31 kongres międzynarodowy do Dublina.

W ostatnich dziesiątkach lat życie Kościoła Katolickiego znamionuje potężny zwrot w zbliżaniu narodów do Chrystusa Pana Eucharystycznego, w czem Kościół Katolicki obecnej doby czerpie wzory pierwszych wieków chrześcijaństwa Międzynarodowe kongresy w znakomity sposób wzmagają ten katolicki prąd eucharystyczny.

Wielkie znaczenie międzynarodowych Kongresów Eucharystycznych pobudziło biskupów do organizowania Kongresów narodowych i diecezjalnych.

I jesteśmy świadkami wprost cudownego zwrotu w opinji publicznej, bo, gdy jeszcze w 1881 r. nie można było znaleźć miasta, któreby chciało przyjąć w swych murach Kongres Eucharystyczny, dziś narody i miasta ubiegają się o ten zaszczyt, a Chrystus Eucharystyczny, jak przed dwudziestu wiekami znów chodzi po miastach i wioskach współczesnego nam świata i jak ongi porywa rzesze, rozpłomienia dusze, leczy niemoc.

Rezolucje Kongresowe.

Młodzieży szkół powszechych

Młodzież szkół powszechnych diecezji Sandomierskiej, zgromadzona na Kongresie Eucharystycznym w Radomiu, postanawia w pracy nad urobieniem własnego charakteru, kierować się zasadami świętej wiary rzymsko-katolickiej, a siłę i pomoc nadprzyrodzoną, do tego niezbędna, czerpać z częstej Komuni św.

Młodzieży szkół średnich.

W niezłomnem przekonaniu, że Eucharystja św. jest źródłem życia nadprzyrodzonego, a przez to samo podstawą życia doczesnego każdego człowieka, w szczególności człowieka młodego, młodzież szkół średnich diecezji Sandomierskiej na Kongresie Eucharystycznym w Radomiu, postanawia publicznie wyznawać swą wiarę Świętą Katolicką, karmić się często Komunją św., tworząc w przyszłości szeregi praktykującej inteligencji w Polsce.

Młodzieży Pozaszkolnej SMP.

Zebrana na Kongr. Euch. w Radomiu młodziez katolicka w ilości przeszło 4.000, a reprezentująca około 8.000, druhów i druhen SMP z terenu diecezji Sandom. stwierdza:

Stowarzyszenia młodzieży pozaszkolnej, jako organizacje ściśle wychowawcze, całokształt pracy opierały i opierać będą na zasadach wiary i moralności katolickiej, drogowskazem zaś w tej pracy jest i będzie encyklika Ojca Św. Piusa XI „O chrześcijańskiem wychowaniem młodzieży.

Zebrana młodzież z SMP. zwraca się do wszystkich Kół, by nadal zwycięsko prowadziły pracę dla dobra Kościoła i Państwa, oraz — do młodzieży pozaszkolnej, by licznie wstępowała w szeregi armji katolickiej, rozpoczęła intensywną pracę nad odrodzeniem duchowem i społecznem siebie. Powyższe cele dadzą się urzeczywistnić przez czyste oraz zahartowane charaktery i dusze, co można osiągnąć przedewszystkiem przez częsty i czynny udział w ofierze eucharystycznej przez udział w przystępowaniu do komunji św., organizowanie kółek eucharystycznych.

Mężczyzn Katolickich

Sekcja mężczyzn katolickich uznaje w Komunji św. zbawienne lekarstwo na wszystkie choroby moralne i niszczycielskie prądy zmagające się w dzisiejszym społeczeństwie.

Sekcja wzywa wszystkich mężczyzn katolickich do częstej komunji św., w której znajdą najlepszy i najzdrowszy pokarm do życia chrześcijańskiego.

Sekcja wzywa wszystkich ojców rodzin, by swoje dzieci wychowywali w cnocie, w częstej Komunji Św. i aby w tym celu domagali się rozpowszechnienia stowarzyszeń eucharystycznych i Krucjaty eucharystycznej po szkołach naszych.

Sekcja wzywa ojców, aby pozwolili dorastającej modzieży należeć tylko do takich stowarzyszeń, które pielegnują w sobie zwyczaj częstej Komunji Św.

Mężczyźni zebrani na Kongresie Eucharystycznym w Radomiu proszą Waszą Ekscelencję o jaknajszybsze wprowadzenie w życie na naszych parafjach organizacji mężczyzn katolickich.

Zebrani wyrażają podziękę J. Eksc. za zwołanie Kongresu Eucharystycznego Djecezji Sandomierskiej.

Inteligencji Katolickiej

Inteligencja radomska i diecezji Sandomierskiej, zebrana z okazji I Diecezjalnego Kongresu Eucharystycznego w Radomiu żąda:

1. oparcia Konstytucji na nauce Chrystusowej i uzgodnienia wszyystkich paragrafów Konstytucji z duchem tej nauki.
2. harmonijnej współpracy w Polsce państwa z Kościołem.
3. właściwego stanowiska religji katolickiej w nauczaniu i wychowaniu młodzieży katolickiej.
4. protestuje przeciw niemoralnym projektom praw co do potomstwa, ślubów i rozwodów.
5. prosi o powrócenie świąt M. B. Zwiastowania 25 marca i Nadorodzenia 8 września, oraz przeniesienia świąt parafjalnych na niedzielę.
6. Domaga się poszanowania świąt i niedziel przez wstrzymywanie się w te dni od handlu, polowań i zajeć, któreby, bądź przeszkadzały, bądź uniemożliwiały spełnienie obowiązku co do wysłuchania Mszy św.
7. wzywa inteligencję wiejską, aby przodowała w życiu religijnem wsi polskiej, brała czynny udział w nabożeństwach, procesjach, rekolekcjach i swym przykładem zachęcała do życia katolickiego.
8. Kongres stwierdza jednomyślnie konieczność skupienia katolików polskich około wyraźnego programu społecznego, opartego o naukę Kościoła katolickiego.

Robotnicze

Zebrani robotnicy, zwracają się do ciał prawodawczych i Władz naszych, by w ustroju naszego Państwa i w prawodastwie społeczno-robotniczem uwzględniali zasady zawarte w encyklikach „Rerum Novarum" Leona XIII i „Quadragesimo anno" Piusa XI.

Zebrani robotnicy, reprezentujący wielką armję robotniczą, bo liczącą w Diecezji 39 tysięcy, domagają się od Władz naszych i od właścicieli przedsiębiorstw i kapitałów uruchomienia

---

Nadprzyrodzony jest przedmiot Kongresów Eucharystycznych i nadprzyrodzone są ich skutki.

Znużona ogromem trudności ludzkość, przemęczona wyścigiem pracy, który bez pierwiastka bożego zmienia się w wyścig krwiożerczy, zubożała duchowo przez nierównomierny z rozwojem moralnym rozrost techniki, wyzyskiwany nie ku uszczęśliwieniu człowieka, ale raczej ku zaspokojeniu wygórowanych ambicyj i najniższych instynktów bez względu na dobro słabszego bliźniego, ta ludzkość jeszcze po omacku szuka pierwiastka większego, silniejszego, lepszego nad siebie, dążącego z siłą nieprzepartą do Chrystusa, który na nią czeka w Eucharystji.

W tych warunkach zrozumiały jest pęd narodów do Kongresów Eucharystycznych, stąd zrozumiałe jest staranie biskupów katolickich i Ojca chrześcijaństwa, aby tam, gdzie trzeba leczyć i podnieść na duchu, urządzane były Kongresy Eucharystyczne.

Diecezja Sandomierska znajduje się w centrum Polski tak zwanym trójkacie bezpieczeństwa. Tutaj usadowił się polski przemysł wojenny, tutaj rozwija się szereg innych gałęzi przemysłu. Z całej też Polski na ten teren zjeżdżają się pracownicy różnych światopoglądów i wyznań.

Niektóre też sekty jak: badacze Pisma św., sabbatyści i hodurowcy, które dość często pod płaszczykiem akcji religijnej uprawiają robotę szpiegowską, rozkładową, jak stwierdzają władze prokuratorskie, na terenie diecezji Sandomierskiej rozpoczęły swoja działalność.

Już od dłuższego czasu wśród duchowieńswa i świeckich na terenie diecezji mówiono o potrzebie zwołania diecezjalnego Kongresu Eucharystycznego. Dzieła tego dokonał nowy Pasterz Diecezji Sandomierskiej J. E. Ks. Biskup Włodzimierz Jasiński.

W rok po objęciu Diecezji na zebraniu przedstawicieli władz państwowych i samorządowych, organizacyj katolickich, zapowiedział zwołanie Pierwszego Kongresu Eucharystycznego Diecezji Sandomierskiej w dniu 27, 28 i 29 czerwca w Radomiu.

Odrazu też J. E. Ks. Biskup powołał do pracy Komitet Wykonawczy składający się z przewodniczących 14 komisyj przygotowujących wyznaczone prace na Kongres. Na czele Komitetu Wykonawczego stanął p. inż. E. Mickiewicz, dyr. lasów państwowych, a Sekretarzem Generalnym i przedstawicielem J. E. Ks. Biskupa w Komitecie został ks. prałat D. Ściskała niezwykle czynny ksiądz na terenie Radomia, zna-

zgasłych warsztatów pracy w diecezji — bo choć rozpacz daleka jest od nas, to głód grozi nam zagładą.

Zebrani robotnicy, wdzięczni Najdostojniejszemu Pasterzowi, za dzisiejsze zgromadzenie, zwracają się do Pasterza Diecezji z synowską prośbą, by w planach swojej doniosłej pracy, baczną uwagę zwrócił na pracę i rozwój w organizacjach chrześcijańsko - społecznych.

Rzemieślników chrześcjan:

1. Uznając potrzeby nasze natury religijno-duchowej, zwracamy się do naszych władz duchownych o udzielenie stałej opieki duchowej w postaci stałego patrona.

2. Rzemiosło polskie, jako zawsze chrześcijańskie, wyraża hołd Ojcu Świętemu jako Ojcu chrześcijaństwa i prosimy o błogosławieństwo dla swej pracy.

Sekcji misyjnej:

1. Wszyscy wierni winni być pomocnikami misjonarzy, pomagając misjom przez należenie do Papieskich Dzieł misyjnych i przez ich popieranie; winni w pierwszym rzędzie czerpać siły do tej współpracy z tego samego nadprzyrodzonego źródła, z jakiego czerpią je misje t. j. z Kalwarji i z tabernakulum. Dążąc do uświęcenia innych, należy wprzód uświęcić siebie.

2 Dziękujemy najserdeczniej J. E. N. Pasterzowi za zwołanie Kongresu Eucharystycznego, a w jego czynnościach wyznaczył sekcję, w której mieliśmy szczęście pracować nad sprawami, które najwięcej leżą na sercu Ojca św. t. j. sprawami misyjnemi.

Sekcji Krucjaty Eucharystycznej

1. Prosimy, by w każdej parafji naszej diecezji powstkły Krucjaty Eucharystyczne.

2. Aby wszystkie już najmłodsze dzieci w myśl dekretu papieża Piusa X zbliżały się do Pana Jezusa przez częstą Komunje Św.

Depesze wysłane i otrzymane przez J. E. Ks. Biskupa W. Jasińskiego z okazji Kongresu.

Do P. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Zebrani w Radomiu uczestnicy Kongresu Eucharystycznego, idąc za nakazem poczucia obywatelskiego obowiązku, zwracają swój wzrok w stronę Pierwszego Obywatela Polski Prezydenta Rzeczypospolitej i, składając hołd Jego Osobie, oświadczają gotowość służby dla dobra, szczęścia i chwały Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, zanoszą nadto korne modły do Chrystusa Króla królów, aby obdarzać raczył Waszą Ekscelencję hojnemi łaskami do kierowania losami Ojczyzny.

Od J. E. Ks. Arcybiskupa Marmaggi Nuncjusza Apostolskiego.

Ekscelencja Biskup Jasiński Radom:

Z ważnych powodów nieobecny łączę się w duchu z tymi wszystkimi, którzy zebrali się w Radomiu w celu uczczenia Boskiego Sakramentu pokoju i miłości. Cieszę się niezmiernie z tej uroczystości na cześć Chrystusa Pana. Będę gorąco błagał Boga za Czcigodnego Pasterza, za Jego duchowieństwo i wierną Mu owczarnię, tak licznie na Kongres zgromadzoną. Życzę, aby Kongres z tak wielką uroczystością odbywany, rozpoczął w diecezji erę odnowienie duchowego i był bodźcem do spotęgowania akcji katolickiej tak drogiej Ojcu świętemu.

Marmaggi, Nuncjusz Apostolski.

Jego Ekscelencja Ksiądz Arcybiskup Marmaggi

Katolicy Diecezji Sandomierskiej zebrani na Kongres Eucharystycznym w Radomiu pod przewodnictwem Jego Eminencji, Księdza Kardynała Aleksandra Kakowskiego i Ich Ekselencji. Księży Biskupów, swych Arcypasterzy, przejęci do głębi ducha treścią ostatniej encykliki „Caritate Christe", przesyłają Waszej Ekscelencji wyrazy czci i hołdu oraz proszą Boga, utajonego w Sakramencie Eucharystji o wszystkie łaski potrzebne do spełnienia Jego zaszczytnego a trudnego urzędu i o błogosławieństwo dla Diecezji Sandomierskiej i prac kongresowych

Jego Eminencja Ksiądz Kardynał Hlond,

Katolicy Diecezji Sandomierskiej, zebrani na Kongresie Eucharystycznym w Radomiu pod przewodnictwem Jego Eminencji Kardynała Kakowskiego i Ich Ekscelencji Swych Arcypasterzy, składają Waszej Eminencji Prymasowi Polski wyrazy najgłębszej czci i hołdu. Żałują wielce, że Wasza Eminencja nie mógł wziąć udziału w naszem święcie Chrystusa Utajonego w Eucharystji i proszą o błogosławieństwo.

Do. P. Marszałka Piłsudskiego. Warszawa.

Zebrani w Radomiu uczestnicy Kongresu Eucharystycznego, idąc za nakazem poczucia obywatelskiego obowiązku, zwracają swój wzrok w stronę Pierwszego Marszałka Polski i składając hołd, wyrażają uczucia miłości Ojczyzny, gotowości do wiernej służby dla dobra Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej.

Do Pana Prezesa Ministrów. Warszawa.

Zebrani w Radomiu uczestnicy Kongresu Eucharystycznego, idąc za nakazem poczucia obywatelskiego i obowiązku państwowego, kierują swą myśl w stronę Rządu Najjaśniejszej Rzeczypospolitej i, ślą zapewnienia miłości Ojczyzny, wierności prawom obowiązującym i karnej służby dla ukochanej Polski.

---

ny całej Polsce z prac plebiscytowych na Śląsku Cieszyńskim.

Inicjatywę J. E. Ks. Biskupa W. Jasińskiego Ordynarjusza Diecezji Sandomierskiej podjęło katolickie społeczeństwo miasta Radomia, duchowieństwo diecezjalne i katolicy całej diecezji.

Mimo trudności ekonomicznych, a co zatem idzie zebrania funduszów na cele Kongresu zakrojonego na dużą skalę Ofiary choć drobne posypały się ze wszystkich stron, bezinteresowna praca dopełniła reszty.

Cele Kongresu wyłożył Dostojny Pasterz Diecezji Sandomierskiej w dwóch listach pasterskich. W pierwszym, wydanym w miesiącu lutym b. r. wzywa do pracy wszystkich diecezjan, a w szczególności katolików miasta Radomia, aby otrząsnąwszy się ze szkodliwej bierności i duchowego uśpienia wzięli się do pracy około Pierwszego Kongresu Eucharystycznego Diecezji Sandomierskiej, przez który Pasterz Diecezji pragnie gorąco dać Jezusa Eucharystycznego duszom swych owieczek Chrystusowi Panu.

Na zew listu pasterskiego poruszyła się diecezja i dziesiątki tysięcy katolików z całej diecezji zgłosiło się do Komitetu, że przybędą na Kongres Eucharystyczny do Radomia. Z sąsiednich diecezyj, a nawet z Pińska wybiera się pielgrzymka, aby jadąc do Częstochowy zatrzymać się w Radomiu i wziąć udział w tej wielkiej manifestacji katolickiej.

Dziś w dobie zmaterjalizowania i wygodnictwa Komitet wykonawczy, przygotowujący Kongres spotyka się z niezwykłą ofiarnością. Oto służąca ofiaruje swój miesięczny zarobek na cele Kongresu, to znów dowiadujemy się, że uboga staruszka 70-cio letnia, zamieszkała o kilkadziesiąt kilometrów od Radomia na dwa tygodnie przed Kongresem wybrała się do Radomia o kiju i żebranym chlebie, aby wziąć udział w Kongresie.

Komitet wykonawczy widząc tę ofiarność pod przewodnictwem Pasterza Diecezji pracował z całem natężeniem przygotowując Kongres w najdrobniejszych szczegółach.

Dla plenarnych obrad wybudowano, wspaniałą, wielką halę największą w Radomiu, przy której znalazło pracę przez dwa miesiące kilkudziesięciu robotników.

Miasto przybrane wspaniałemi afiszami, zielenią, wieńcami, które w ilości 8 kilometrów zrobiły sąsiadujące z Radomiem parafje, kościoły iluminowane reflektorami Radom przyjął szatę odświętną.

Przed samym Kongresem J. E. Ks Biskup W. Jasiński wydał drugi list, w którym konkretyzuje

Jak się tworzył Kongres Eucharystyczny.

Kongres Eucharystyczny w Radomiu — to wielki zbiorowy czyn katolicki, przygotowywany długo i starannie.

Już w dniu 23 października ubiegłego roku J. E. Ks. Biskup W. Jasiński, na zwołanem przez siebie zebraniu w Radomiu powołał Komitet honorowy oraz Komitet Wykonawczy, którego zadaniem było praktyczne urządzenie Kongresu.

Członkami Komitetu Wykonawczego zostali przewodniczący poszczególnych Komisyj, których było dwanaście.

Wszystkie one wzięły się gorliwie do pracy — jedne zorganizowały się wcześniej, mając więcej pracy przygotowawczej. inne później — lecz wszystkie, a z niemi coraz to liczniejsze zastępy pracowników — z zapałem i oddaniem się pracowały do końca.

Przewodniczącym Komitetu Wykonawczego został p. dyr. Mickiewicz, Sekretarzem ks. St. Grelewski, a na Sekretarza Generalnego Kongresu powołał J. E. ks. Biskup — ks. prałata Ściskałę.

Pierwsze zebranie Komitetu Wykonawczego odbyło się dn. 24 października r. ub. pod przewodnictwem J. E ks. Biskupa.

Komisja muzyczna pod przewodnictwem p. M. Glogiera zorganizowała się najwcześniej ze względu na konieczność wyćwiczenia projektowanego zespołu chóru kongresowego. Chór podzielono na cztery grupy, kierowane przez pp. inż. Egiejmana, Z. Mroczka, T. Dalewskiego, i S. Wrocławskiego.

Również stworzono specjalną orkiestrę z sił amatorskich przy pomocy pp. D. Kozłowskiego i A. Więckowskiego, która odbywa próby pod kierunkiem prof. Semin. Duch. w Sandomierzu, ks. dr. Błasikiewicza.

W celu przysporzenia funduszu Komitetowi Wykonawczemu — Komisja muzyczna urządziła w maju dwa wielkie koncerty religijne.

Ponadto Komisja opracowała specjalny hymn Kongresowy kompozycji ks. dr. Błasikiewicza ze słowami ks. dr. Białeckiego. Drugi hymn Kongresowy nadesłał znany kompozytor prof. F. Nowowiejski.

Komisja budowlana również dość wcześnie się wyłoniła, gdyż Komitet Wykonawczy, zastanawiając się, gdzie możnaby w Radomiu zgromadzić większą ilość osób na plenarne zebrania oraz koncerty i przedstawienia religijne — doszedł do wniosku, że Radom nie posiada odpowiedniej hali i powziął niezwykle śmiały projekt zbudowania odpowiedniej hali

W celu zrealizowania tego projektu zorganizowano Komisję budowlaną, na czele której stanął p. inż. Soczyński, architekt miejski i po otrzymaniu planu budowy od p. architekta Prokulskiego przystąpiono do budowy hali na 4000 osób w końcu kwietnia, mimo powątpiewania sceptyków; zawrzała praca pod kierunkiem inż. Soczyńskiego i architekta Prokulskiego przy współpracy p. majstra Marusiaka — i oto na dzień 25 czerwca hala stanęła gotowa — by w ścianach swych pomieścić tych, co przez Kongres chcą złożyć hołd Panu nad Pany.

Przygotowaniem do Kongresu bardziej duchowem zajęła się **Komisja Prasowa**, pod przewodnictwe ks. dr. Stefana Grelewskiego. Zadaniem Komisji miało być wydawanie odpowiednich żetoników, ulotek, afiszy i broszur.

Ogłoszono konkurs na afisz, żetoniki winietki i obrazek pamiątkowy.

Przyjęto projekt żetonika w wykonaniu M. Ożarowskiego, ucznia Szkoły Technicznej w Radomiu, afisz p. J. Pietraszewskiego, winietki i obrazek p. M. Brzezickiego.

Komisja już w początkach maja wydała wielki kolorowy afisz kongresowy, obrazek pamiątkowy, ulotki propagandowe i czasopismo p. t. „Wiadomości Korgresowe" oraz pieśni na Kongres, program.

Komisja zbiera materjały do pamiętnika Kongresu Eucharystycznego.

---

niejako cel i znaczenie Kongresu Eucharystycznego w Radomiu.

Głównym celem jest oddanie hołdu Utajonemu Bogu i zadokumentowanie wiary w Jego istotną obecność. Podniesienie i zadokumentowanie wiary, bo niewiara nie zasypia, pyszni się swą wyższością i dąży do opanowania świata. Pragnie stać się powszechną, stając się przez to publicznym grzechem w stosunku do Eucharystji. Kościół przeciwstawia się temu, urządza publiczne nabożeństwa, aby przez publiczne wyznanie wiary w Jezusa Chrystusa ratować świat od od zalewu zła, zwątpienie i rozpaczy.

Drugim celem Pierwszego Kongresu Eucharystycznego w Radomiu jest odrodzenie religijne i podniesienie tego ducha religijnego wśród obojętnych, uroczyste święto i zadatek nowych łask dla wiernych synów. Koroną Kongresu winno być umiłowanie więźnia Miłości w Najświętszym Sakramencie.

Główną treścią kazań eucharystycznych i referatów na zebraniach podczas Kongresu, modlitw zanoszonych do Pana Zastępów, jest obudzenie ludzi do żywej wiary w obecność Chrystusa Pana w Najświętszym Sakramencie, wskazanie dróg życia praktycznego z wiary, doskonalenie się osobiste, powrót do zgody i miłości w stosunku z bliźnimi, stosownie do nauki Chrystusa, zerwanie ze złem i zgorszeniem w życiu prywatnem i publicznem.

Kongres Diecezji Sandomierskiej ma się stać powszechnym czynem katolickim, który przynajmniej na dni parę oderwać ma nas od smutków i szarzyzny życia, ożywić ruch w mieście naszem, przekonać nas ile sił drzemie w naszem społeczeństwie, zespolić nas w jednym wysiłku, wszystkie stany i warstwy ludności, dodać otuchy do życia ludziom, którzy dziś mogą powtórzyć za prorokiem: „wyschło serce moje, iżem zapomniał pożywać chleba mego".

W tejże chwili ulicami Radomia przeciąga wielka procesja Eucharystyczna prowadzona przez J. E. Ks. Arcybiskupa A. Nowowiejskiego z Płocka, Nuncjusza Arcybiskupa Fr. Marmaggi, dwunastu księży biskupów, kilkuset księży i kleryków i niezliczone tłumy uczestników biorących w niej udział.

Mszę św. celebruje J. Em. Ks. Kardynał A. Kakowski, chętnie spieszący na uroczystości żałoby i wesela Diecezji Sandomierskiej.

Kongres Eucharystyczny będzie źródłem nowych sił w dziedzinie życia religijnego z którego popłynie chęć do pracy, borykanie się z trudnościami dnia codziennego, dla dobra ziemskiej ojczyzny.

Z komisji prasowej wyłoniły się sekcje redakcyjna, ogłoszeniowa i kolportażowa. Ta ostatnia, na czele której stanęły pp. Kunicka i Mirecka oraz p. Dudzic ma olbrzymią pracę wobec tych tysięcy i dziesiątków tysięcy druków, które trzeba rozrzucić i rzucać po całej diecezji.

Komisja prasowa wydała, a kolpotarzowa rozrzuciła 70.000 kart uczestnictwa, 60000 obrazków 70000 ulotek, trzy numery „Wiadomości Kongresowych" w 7000 egz., afiszy 1500 egz., 14000 żetoników, 5000 egz. pieśni.

Na sam Kongres ukazał się specjalny modlitewnik.

Pozatem Komisja stara się o zdjęcia filmowe z Kongresu i organizuje zdjęcia fotograficzne ważniejszych scen z Kongresu.

Na parę dni przed Kongresem stworzono specjalne biuro Komisji Prasowej przy ulicy Żeromskiego 39, gdzie od wczesnego ranka do późnej nocy wre praca. W celu zaspokojenia żądań napływających pątników i obesłania 80 stolików z wydawnictwami, rozrzuconych po mieście.

Komisja dekoracyjna z p. dyr. Mickiewiczem na czele zajęła się w pierwszym rzędzie opracowaniem planu dekoracji miasta na czas Kongresu,

Balkony, słupy telegraficzne i domy przybrane będą zielenią i flagami oraz chorągiewkami w barwach narodowych i papieskich.

Komisja wybuduje bramy tryumfalne na powitanie J. E. Ks. Biskupa — Pasterza Diec zji oraz znakomitych dostojników Kościoła i gości świeckich przybywających na Kongres.

Komisja wybnduje ołtarz na Placu Jagiellońskim oraz ustawi reflektory i megafony. Dla ujednostajnienia rozmiarów i barw flag Komisja postanowiła ustalić gdzie flagi i chorągiewki będą do nabycia po możliwie najniższej cenie. Sodalicja Marjańska Pań ofiarowała się zrobić 20.000 chorągiewek papieskich i narodowych do dekoracji miasta.

W swoim czasie ogłoszono, gdzie flagi i chorągiewki można nabywać.

Komisja mieszkaniowa pod energicznem przewodnictwem p. pułk. S. Jażdżyńskiego wydała odezwę z prośbą o zgłoszenie mieszkan, zorganizowała biuro mieszkaniowe w lokalu Straży Ogniowej przy ul. Traugutta 57 oraz przygotowuje zbiorowe noclegi w nieczynnych fabrykach, lokalach szkolnych i stodołach na przedmieściach m. Radomia.

Nie zbraknie więc nikomu noclegu i dachu nad głową w gościnnych murach radomskich, tembardziej że Komisja sprężyście wzięła się do dzieła; podobno Radom ma 12 rejonów i oddano każdy rejon odpowiedzialnemu kwatermistrzowi.

Komisja wydała karty noclegowe dla pojedyńczych gości i stale pracuje w biurze, gdzie napływają zgłoszenia mieszkań darmo i za opłatą 1 zł, 2 zł. i 3 zł dziennie za łóżko, zależnie od zaliczenia do pewnej kategorji zgłoszonego mieszkania przez panie z Sodalicji.

Komisja Nabożeństw pod kierunkiem Ks. mag. S. Kiersztajna opracowała szczegółowy projekt nabożeństw kościelnych w czasie Kongresu, porządek spowiedzi i komunji świętej oraz bardzo szczegółowy i wiele wymagający pracy plan i regulowania asysty podczas nabożeństw i procesji Jest to praca niezbędna, by wielki cel Kongresu — oddanie hołdu Jezusowi Eucharystycznemu, wypadł poważnie i imponująco.

Komisja finansowa — krzątała się dzielnie około zebrania koniecznych funduszów dla dokonania olbrzybiego dzieła. Rozesłano do wszystkich Komitetów parafjalnych ich władz samorządowych listy składek, zorganizowano zbiórkę pieniężną na terenie Radomia początkowo pod kierunkiem p. dyr. Lessla, a potem z powodu jego choroby pod kierunkiem p. dyr. A. Niemirki.

Komisia „propagandowa — Przed przewodnictwem Ks. Prałata Sykulskiego z Końskich wzięła sobie za zadanie zainteresowanie sprawą Kongresu szerzyć żywem słowem. Do pracy tej zaproszono wybitnych działaczów świeckich i przedstawicieli poszczególnych dekanatów.

Komisja referatów - została powierzona ks. dr. E. Górskiemu, radcy Kurji Diecezjalnej, który zajął się wyborem prelegentów i kaznodziejów podczas Kongresu. W miarę posuwania się prac Komitetu Wykonawczego wyłaniały się nowe Komisje, jak porządkowa, żywnościowa, przyjęć, kolejowa i inne.

Nader ważną funkcję spełnia w czasie Kongresu **Komisja sanitarna** pod przewodnictwem p. Dr. Dutkowskiego, która w najdrobniejszych szczegółach opracowała sprawę pomocy dla chorych lub w nagłych wypadkach i zorganizowała przy pomocy Czerwonego Krzyża punkt centralny Sanitarny z namiotem, zaopatrzonym w łóżka, lekarstwa i narzędzia lekarskie i obsługiwanym przez 2 karetki pogotowia. W namiocie będą stale dzień i noc dyżurowali lekarze, a na czas procesji 29 b. m. będą zorganizowane dodatkowe punkty sanitarne w szpitalu Św. Kazimierza, w Ambulatorjum Kasy Chorych.

Komisja Sanitarna opracowała również sprawę dozoru nad sprzedażą produktów żywnościowych dla pątników.

Na czas przyjścia pociągów pątniczych będzie punkt pomocy doraźnej na Dworcu. Komisja obmyśliła plan zapewnienia wody do picia i niezbędnych ubikacyj na czas Kongresu.

Oto pobieżny szkic pracy Komitetu Wykonawczego Kongresu Eucharystycznego w Radomiu, szkic pracy, że tak powiem zewnętrznej.

Końcowe posiedzenie plenarne

O godz. 17 rozpoczęło się drugie plenarne końcowe posiedzenie kongresu.

W prezydjum zasiedli: J. E. ks. kard. A. Kakowski, J. E ks. Wł. Jasiński, J. E. ks. arcybp. Nowowiejski, J. E. ks. R. Radoński, J. E. ks. bp. Tomczak, J. E. ks. bp. Kubicki, J. E. ks. bp. Wetmański, J. E. ks. bp. Fulman, p. Marszałek Jelski, dyr. inż E. Mickiewicz, p. prez J. Krzeczkowski, ks. prałat D. Ściskała, ks. prof. Wł. Krawczyk, ks. dr. St. Grelewski i wielu, wielu innych.

P. Marszałek Jelski otworzył posiedzenie, poczem chór państwowego seminarjum nauczycielskiego żeńskiego „Pieśń" pod dyr. p. B. Egiejmana wykonał „Ave verum" Mozarta.

Imieniem Uniwersytetu Katolickiego w Lublinie witał uczestników kongresu diecezji sandomierskiej i innych diecezyj ks. rektor Kruszyński.

Następnie J. E. ks. biskup Tomczak z Łodzi wygłosił referat „Eucharystja a sprawy społeczne".

P. Marszałek podziękował gorąco Ekscelencji, poczem odczytano depesze Prymasa Polski Kardynała Augusta Hlonda. Tekst depeszy brzmi jak następuje:

Uczestnicy polscy Kongresu Dublińskiego w Irlandji, złączeni duchowo z uroczystościami Kongresu Radomskiego, ślą z oceanu życzenia obfitych plonów.

Prymas Polski Kard. Hlond.
Biskupi: Przeździecki, Okoniewski i dyrektor Janicki,

Depeszę powitano gorącemi oklaskami.

Ork. dyr. kol. pod dyr. D. Kozłowskiego wykonała Mottel Eucharystyczny prof. Nowowiejskiego.

Potem p. Marszałek udzielił głosu p. prof. Klemensowi Jędrzejewskiemu, który wygłosił głęboki referat: „Eucharystja, a pokój dusz ludzkich", przyjęty entuzjastycznemi oklaskami. Marszałek w imieniu Kongresu dziękował prelegentowi za wygłoszony wspaniały odczyt.

Chóry Szkoły Techn. i „Echo" z udziałem orkiestry dyr. kol. wykonała „Niebiosa głoszą" Beethovena.

Przystąpiono do uchwalenia rezolucyj kongresowych, które odczytywał ks. Dominik Ściskała, Sekretarz Generalny Kongresu.

Rezolucje, jako owoc prac kongresowych, witano z niezwykłym zapałem, nastrój podniosły i radosny ogarnął zebranych i udzielił się wielotysiącznej rzeszy, która skupiła się przy megafonie „Philips-Radjo" na wielkim placu przed halą.

Na zakończenie obrad przemówił J. E. Ks. B. Jasiński, podziękował Eminencji, Ekscelencjom, Duchowieństwu i wiernym za przybycie na Kongres, oraz Komitetowi za ofiarną i owocną pracę, wreszcie najdostojniejszy Pasterz diecezji odebrał od zebranych uroczyste ślubowanie, że będą zawsze Boga kochać, jak najczęściej przystępować do Sakramentów św., pojednają się z braćmi i będą pracować dla dobra Kościoła katolickiego i Narodu polskiego

Na zakończenie wspomniał o wielkiem znaczeniu dzisiejszej procesji eucharystycznej i jej warunkach.

Potem przemawiał Szambelan Jelski i orkiestra wraz z chórami wzkonała Papieski hymn.

KONCERT RELIGIJNY W HALI PODCZAS KONGRESU

Zapowiedziany na godz. 12-tą Koncert religijny, z powodu opóźnienia uroczystości otwarcia Kongresu, rozpoczął się ze znacznem opóźnieniem. Koncert zaszczycili swą obecnością J. Em. Ks. Kardynał i Ich Ekscelencje Ks. Ks. Biskupi. Olbrzymia hala Kongresowa wypełniona po brzegi. Już samo opracowanie starannie obmyślanego programu ogłoszonego drukiem z tekstem pieśni i krótkiemi objaśnieniami, chlubnie świadczyło o poważnem potraktowaniu swych obowiązków przez Komisję Muzyczną Kongresu.

Koncert rozpoczęto odśpiewaniem przez Chór Kongresowy z kwintetem dętym Orkiestry Kolejowej prastarej pieśni „Boga rodzico", której brzmienie odrazu wprowadziło poważny nastrój na sali. Referat Ks. O. M. Feichta znanego i cenionego muzykologa w formie zwięzłej i nadzwyczaj szczęśliwem skojarzeniu wiedzy muzycznej z popularnością wykładu, poruszył nadzwyczaj ciekawy temat „Znaczenie muzyki religijnej w ogólnym rozwoju kultury muzycznej". Nadzwyczaj barwnie wypadło odśpiewanie „Exultate Deo" Palestriny przez zespół męski chóru Kongresowego z głosami chłopięcemi, którzy starannie przygotowani, wnieśli niezwykłą świeżość w brzmienie tej przepięknej kompozycji.

Odśpiewanie psalmów 77 i 136 Gomółki przez Chór Kongresowy, oraz dwóch staropolskich pieśni z rękopisu Staniąteckiego i przepięknej pieśni „Chrystus z nami" — Maszyńskiego przez chór „Pieśń", Państw. Seminarjum Naucz. wypełniło część pierwszą programu. Część drugą rozpoczęła muzyka organowa w wykonaniu młodego i bardzo utalentowanego artysty p. Józefa Chwedczuka, który w potraktowaniu Chorału Francka i Toccaty Widora wykazał piękną szkołę, poważne przygotowanie techniczne i piękną frazę. Pozostałe trzy numery programu były poświęcone najszerzej pojętym zespołom chóralnym z orkiestrą symfoniczną i organem zarówno „Laudate" z chórem Alumnów Sem. Duch. Sandomierskiego jak „Illuxit sol" Gorczyckiego, Litanja Ostrobramska, Moniuszki z Chórem Kongresowym brzmiały czysto, poważnie i świadczyły o poważnej pracy i zapale zespołów dorywczo sformowanych.

Nie czas tu i nie miejsce na krytykę muzyczną w ścisłem tego słowa znaczeniu. Niektóre numery programu odznaczały się poważniejszą frazą i przygotowaniem, inne brzmiały może trochę za ostro, naogół jednak koncert religijny wypadł wspaniale, budząc w słuchaczach podziw, że Radom mógł i potrafił zdobyć się na tak podniosłą ilustrację uroczystości Kongresowych.

Na pełne uznanie zasługuje praca p.p. Dyrygentów, Ks. M. Błasikiewicza, B. Egiejmana i Wrocławskiego.

Na wtorek na godz. 14-tą zapowiedziano recital organowy znanego i cenionego kompozytora p. Feliksa Nowowiejskiego.

Sprostowanie

W Nr. 5 „Wiadomości Kongresowych" na stronie 4 zamiast: „przemówienie powitalne w imieniu gminy żydowskiej", powinno być „w imieniu społeczeństwa żydowskiego".

BROŃ
AMUNICJA
PRZYBORY MYŚLIWSKIE
NACZYNIA KUCHENNE
SZKŁO,
PORCELANA,
PLATERY,
WSZELKIE PRZYBORY
KUCHENNE.

ZWRACAĆ UWAGĘ NA SZYLD!

Pod Protektoratem Komitetu I-go Kongresu Eucharystycznego w Radomiu.
Polecony przez J. E Ks. Biskupa Diecezji Sandomierskiej WŁODZIMIERZA JASIŃSKIEGO

Jedno z największych arcydzieł kinematograficznych!
Najpotężniejszy film DŹWIĘKOWY, jaki kiedykolwiek stworzyła sztuka kinematograficzna

KRÓL KRÓLÓW

Realizacja CECILA B. DE MILLE'A

Najpotężniejsze i najgenjalniejsze, natchnione misterjum religijne.

Żywot, Męka i Zmartwychwstanie Pana Naszego Jezusa Chrystusa

To film — na zrealizowanie którego czekał cały świat!

KRÓL KRÓLÓW został uznany i zalecony do oglądania przez kurje Metropolitarne J. Em. Ks. Kardynała KAKOWSKIEGO i J. Em. Ks. Kardynała HLONDA.

Wyświetlany będzie od dnia 23-go Czerwca 1932 r. do zakończenia Kongresu
od godziny 12-ej w południe do 12-ej w nocy

W KINIE DŹWIĘKOWEM „CZARY" RADOM Żeromskiego Nr. 47.

WINIARNIA St. Wierzbicki

Przypomina się P.T. DOSTOJNIKOM przybyłym na Kongres, że WINIARNIA czynna będzie przez cały czas Uroczystości Kongresowych.

Wydawca: Komitet Wykonawczy I Diecezjalnego Kongresu Eucharystycznego. Redaktor: Ks. dr. Stefan Grelewski

Odbito czcionkami Zakładów Drukarskich Sejmiku Radomskiego i S-ki